

En troshandling.

Er det gået op for os, at al vor grublen er forgæves, og at vi må tro på Guds uudgrundelige styrelse trods alt og i alle forhold, ja, da er vi nået i dybden. Vi har fundet sandheden.

Da sænker Guds fred sig over vort sind, og vi ejer en kraft, som vi aldrig havde forestillet os.

Denne fulde overgivelse er en troshandling, en uundgåelig følge af vor oprigtige fortrøstning, en viljehandling, men på samme tid ikke vort værk. For vi kan højst skabe en resignation, en fatalisme, en underkastelse, under dét, som ikke kan være anderledes.

Men overgivelse betyder noget andet og mere. Vi overlader den tid, der er gået, til Gud. Vi tror, at Han holder roret, selv når vi ikke kan mærke det.

Hver stund af vort liv er en afslutning og samtidig en ny begyndelse.

I hver stund kan vi opleve det evige liv, hvis vi overgiver os til Gud.

Glemmer vi dette under livets mange omskiftelser, er det godt med en påmindelse derom.

Nathan Søderblom.